

i finantiel Henseende er uden Betydning. Det samme Spørgsmaal fremkommer, naar der er Tale om, at Fallenten selv har tilbageholdt Noget, og i saadanne Tilfælde, hvor der altsaa er Tale om criminel Ansvar, staaer det ganske vist ikke i den Autoritets Raadighed, der har at bedømme, om det skal gøres til Gjenstand for Sag eller ikke, at sige, at denne Gjenstand er for ubetydelig til derover at gjøre Ophævelser. Jeg har selv været i det Tilfælde mere end een Gang at maatte sætte Folk under Tiltale for at have forsuffet eller tilbageholdt Ting, der i finantiel Henseende vare meget ubetydelige, men med Hensyn til hvilke der i formel Henseende klart forelaae og fuldstændig var bevist en Lovovertrædelse. Jeg holder mig overbevist om, at havde det været en civilretlig Sag vilde enhver Creditor have erklæret det for Ting, der ikke vare værd at tale om, fordi der ikke forelaae nogen Hensigt virkelig at unddrage væsentlige Dele af selve Boets Masse fra at komme ind under Boets Behandling. Det er stærkt fremhævet, at der ved kan en Mand komme i det Tilfælde at maatte lægge fra sig, hvad han ved en i formel Henseende lovgyltig Act bona fide er kommen i Besiddelse af. Men saadanne Tilfælde indtræffe i mangfoldige andre Forhold, hvor man maa finde sig deri. Jeg skal saaledes nævne, at man ikke blot uden nogen som helst Erstatning tager fra en Mand de Tyvekoster, som han er i Besiddelse af, selv om han beviser, at han lovlig har kjøbt dem og givet fuldt Bederlag for dem; men i hvilken som helst Windicatton kan en Mand komme til uden Bederlag at lægge fra sig, hvad han ikke blot bona fide, men under fuldkommen lovlige Afkomster besidder, naar hans Hjemmel eller Hjemmels Hjemmel brister, og altsaa kan jeg ikke skjønne, at det har den mindste Betænkelse at anvende dette paa et Tilfælde, hvor det er givet, at Vedkommende intet Bederlag derfor har erlagt, men hvor det er høist sandsynligt, at han mere eller mindre indirecte har colluderet med Fallenten. Udvalget har foreslaaet en Omredaction af § 2, som forøvrigt ikke vedrører selve Meningen. Det vil sees, at hvor utilbøielig man er til at foreslaae blot stillistiske

Rettelser, saa er dog hele Paragraphen bygget paa et Systems Distinctioner, der ikke hørt hjemme i Lovsproget og som er meget ubehdigt; thi Begrebet om bebyrrende Retshandeler er en slet Oversættelse af et slet Latin i Romerrettens System, der ikke passer i vor Lovgivning. Denne Tanke kan simpelt og klart udtrykkes ved at nævne de forskjellige Retshandeler, hvorom der kan være Tale, og anvende den derfor gjældende Regel paa andre lignende Overenskomster, der have den samme Character. Det er altsaa kun en Redactionsforandring.

Sessen: Det, jeg har at andrage, kan mulligen allerede være bleven i en vis Henseende besvaret, med hvad den ærede Ordfører anførte vedkommende Slutningen af § 1. Imidlertid blev det mig ikke tydeligt, at det stete i en saadan Grad, at jeg tør undlade ligesuldt at tage Ordet. Som Udgangspunkt for hvad jeg har at omtale, skal jeg bringe i Erindring, at der blandt Bilagene til Udkastets Motiver findes en Forestilling om Usikkerheden af en ny Lov, hvorved Kjøbecontracter paa faste Eiendomme vilde blive mere betryggende Documenter for Kjøberne, end de hidtil have været, og det høitærede Ministerium har i Slutningen af Møtterne (Anh. A. Sp. 412) uytret sig saaledes, at Udsigten til en saadan Lov ikke er aldeles affaaret.

Imidlertid er der hos Besidderne af faste Eiendomme, der ikke endnu have Skjøde, men endnu sidde paa Kjøbecontracten, opstaaet Frygt for, at deres hidtidige svage Retssikkerhed vilde blive end yderligere svækket, saafremt det sidste Punktum af § 1 i det foreliggende Udkast yforandret blev Lov, hvorhos de have formeen, at dette ikke vilde være ret og billigt og ikke fornødent for at betrygge Creditorernes grundede Ret i et Fallitbo. Da jeg efter min Indsigt ikke kan see rettere, end at virkelig deres hidtilværende Retssikkerhed vilde blive svækket, og jeg, ligeledes efter min hidtilværende Indsigt, maa dele Formentingen om, at den burde ikke saaledes svækkes, saa er det, at jeg ikke har turdet undlade at henstille Spørgsmaalet herom til det meget ærede Thing, hvortil jeg er blevet ledet tillige af den